



Kanadský sen

TEXT: JANA MÜLLEROVÁ

Výtvarník Frank Jalšovský začína za oceánom so zbíjačkou v ruke, dnes jeho diela visia u brunejského sultána či amerického exprezidenta Clintonova

Ako by ste ani neboli v ateliéri umelca. Vo svetlom priestore usporiadano do deťailov má všetko svoje miesto. Ocitnete sa uprostred hviezd, výjavov z vesmíru, koní, starozitných mechanizmov a ezotérických kameňov, prírodu sem vnáša aj obrovské akvárium. Nadčasové grafiky visiaci na stenách získali množstvo medzinárodných ocenení a vysokých hodnotení v Amerike, Európe i v Ázii. Vo svojom bratislavskom

kráľovstve nás víta Frank Jalšovský (60), muž, ktorého v medzinárodnej encyklopédii žijúcich umelcov zaradili medzi troch najlepších grafikov a dvesto najlepších výtvarníkov sveta. Domá, na Slovensku, je však takmer neznámy.

CHCEL SPOZNAŤ SVET

Jalšovského obrazy visia na Novom Zélande, v Latinskej Amerike i v Tokiu. V newyorských galériach i na ranči u bývalého amerického prezidenta Bil-



U BILLA CLINTONA
Visí uňho séria
Jalšovského
krajinek.

FOTO: PROFIMEDIA.SK

PRÍKLADNÝ PORIADOK

Ocitnete sa uprostred grafik a ezoterických kameňov.



FOTO: EMIL VAŠKO

S MANŽELKOU RENKOU

Emigrovali ešte v osemdesiatych rokoch.

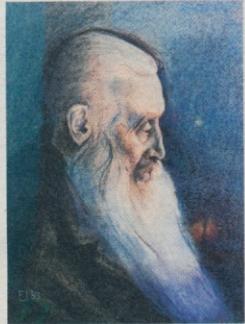


FOTO: EMIL VAŠKO

FOTO: EMIL VAŠKO



FOTO: EMIL VAŠKO



KÚSOK PRÍRODY

V ateliéri má aj akvárium.

la Clintonu. „Grafické štúdio vo Vancouvrí, kde som pracoval, bolo medzinárodne známe pre rôznorodosť výtvarných diel. Každý zberateľ si našiel svoj obľúbený námet. Nebolo zriedkavé, že štúdio navštievovali aj profesionálni agenti solventných klientov, ktorí pre nich vyberali umelecké diela. Týmto spôsobom sa dostala séria mojich štrnásťich krajinek kanadskej prírody k bývalému prezidentovi Spojených štátov,“ začína svoje rozprávanie slovenský výtvarník.

Vďaka životu v zámorií sa jeho diela ocitli aj v aristokratických kruhoch. „V prípade brunejského sultána Hajjha Hassana Bol-kiahia Mu'izzaddina Waddaulaha to bol dar predstaviteľov kanadskej vlády pri príležitosti jeho štátnej návštevy v Kanade. Podobne ako v prípade Billa Clinonta diela vyberal profesionálny agent. Tentoraz to bola séria koní. Myslím, že pre každého umelca je vzácne, keď jeho obrazy robia spoločnosť svetozná-

mym osobnostiam. Je to svojim spôsobom aj reprezentácia krajin, z ktorej umělec pochádza. Úprimne sa tomu teším.“

Frank, spoločenský muž, u ktorého vidieť, že má úprimne rád ľudí, prešiel pozoruhodnou cestou. Narodil sa v Komárne ako František, ale v podstate

la moja droga, ktorej som podľahol,“ hovorí.

A tak uprostred osiemdesiatych rokow s manželkou a bratom odišli najskôr do Rakúska, no s rodinou a priateľmi ostal po celý čas v kontakte. Začiatky v novej krajine neboli jednoduché. „Je veľký omyl myslieť si,

naučiť jazyk. Svoje práce z bratislavských čias, ktoré si vzal so sebou, dal posúdiť v Grafic Design Austria, rakúskej dizajnérskej inštitúcii, a stal sa jej členom.

„Po roku a pol sme dostali kanadské víza a leteli sme do Vancouvrí. Bez fanfár či uvítania. Svoju kariéru som tam začínať razením tunela - zbiačkou, betónom a v prachu. Až s odstupom času som začal pôsobiť vo výtvarnom štúdiu, kde tvorili umelci v zastúpení všetkých kontinentov. Bolo to veľmi plodné obdobie, tam vznikli diela ako Genesis, Age of Wisdom, Discovery, Hymn to the Universe I a II. Už pri tlačení dostávali ‚krídla‘, aby obleteli svet súťaží a výstav,“ spomína Frank.

Takmer všade, kde sa vtedy zjavil, žal úspech. Najviac svetových cien získalo Genesis, majstrovo vrcholné dielo, ktoré je aj s ďalším jeho obrazom Pocta Leonardovi publikované v encyklopédii najlepších žijúcich umelcov sveta. →

Intervaly medzi mojimi príchodmi na Slovensko sa skracovali, až napokon sa mi vôbec nechcelo odísť.

celé detstvo prežil v Bratislave. Ako dvadsaťdeväťročný sa rozhodol emigrovať. „Také rozhodnutie sa v človeku hromadí celé roky. Ako rodina sme chodili na dovolenky do zahraničia a viel som, čo to znamenalo - žiadosti, potvrdenia, dlhé hodiny státia v poradí na políciu a trvalá neistota, či to schvália. Chcel som vidieť a poznať svet. To bo-

že niekam pídeť a vítajú vás so slávobránou. Najdôležitejšie je však veriť si a vytrvať. Sebadôvera je prvým tajomstvom k úspechu. Cesta k nemu je niekedy trnustá, ale prekonaním prekážky rastieme a sme bližšie k cielu.“

MIESTO, KDE IDE AJ NEMOŽNÉ

Za železnou oponou sa Frank Jalšovský v prvom rade musel

FOTO: ARCHÍV F. J.

FOTO: ARCHÍV F. J.



→ Na Kanadu má umelec len tie najlepšie spomienky. Hovorí o nej ako o krajine, v ktorej môže pracovitý a vytrvalý človek dosiahnuť nemožné. „Kanaďania si nezávidia, ale, naopak, oceňujú snaživosť a úspech. Sú napríklad pyšní na suseda, keď má pekný dom, lebo aj hodnota ich domu ide zároveň hore. Myslím si, že my máme ešte čo robiť, aby sme v myslení ľudí urobili potrebné korektúry. A to nie je záležitosť jednej generácie,“ vysvetľuje.

ROZHODOL SA PRI TRESKE

Život v Kanade Frankovi Jalšovskému z viacerých stránok rozšíril jeho obzor. Vo Vancouveri vytvoril svoje najvýznamnejšie diela, čo vníma „ako jednu dôležitú kapitolu v mojom živote“.

Plne sa tam venoval umeleckej tvorbe aj vďaka podpore manželky Renky. „Poviem to úprimne a krátko. Bez nej by som nebol dnes tým, čím som. Ani tak ďaleko, ako som. Skrátka, bez nej by to bolo všetko nemysliteľné. A len tak medzi nami - ob-

divujem jej svätú trpezlivosť so mnou,“ konštatuje umelec.

Jeho doménou sa stala jedna z najstarších techník mezzintina alebo škriabaná grafika. „Ďalej akvatinta, suchá ihla a lept. Sú to techniky starých talianskych a holandských majstrov. Všetko, čoho sa dotknete, od zrnenia kovovej platne cez vyhlbenie kresby rydlom a nanesenie farby, je výsostne ručná práca.“

Napriek úspechu za oceánom Frankovo srdce túžilo po dome. „Spomínam si s úsmevom, ako som si s bratom, ktorý sa vrátil už dávnejšie, dal v jednom bratislavskom bufete tresku s čerstvými rožkami. A neuveríte, cítil som sa naozaj doma. Intervaly medzi mojimi príchodmi na Slovensko sa skracovali, až napokon sa mi už vôbec nechcelo odísť.“

Na Slovensku sa umelec usadil v Pezinke, vo vinohradníckom mestečku pri Bratislave, kde mal rodinu, priateľov, spolužiakov z vysokej školy. Aj doma chcel tvoriť tak ako vonku -

aby oslovil každého, kto v umení „vidí kvalitatívny rozmer vlastného bytia“. Čoskoro získal cenu z prestížnej medzinárodnej súťaže výtvarného umenia Perla dell Adriatico v Taliansku.

Väčšina Jalšovského diel však stále končí v súkromných zbierkach či v galériach za hranicami. V rodnej krajine jeho obrazy vlastní napríklad bývalý preident Ivan Gašparovič.

NAPRIEK TOMU POKÚŠA OSUD

Okrem väsnivého cestovania, ktoré ho inšpiruje v tvorbe, miluje Frank Jalšovský adrenalín. Akoby zázrakom prežil pád z bicykla v 50-kilometrovej rýchlosťi. Počas potápania na Bali prežil útok obrovského bieleho žraloka.

„Morský život ma vždy lákal, je to moje hobby, moja vášeň, zdroj inšpirácie. Človek sa ocitne akoby v inej dimenzii, zabudne na svet a obdivuje krásu morských živočíchov, podmorskú flóru a faunu. Všetok ten pozemský chaos odrazu zmizne,“ spomína.



U GAŠPAROVIČA

Jedno z diel skvelého umelca visí u bývalého prezidenta.

POTÁPANIE

Morský život ho vždy lákal.

Ale keď sa v jeho bratislavskom ateliéri porozhliadneme, vidíme skôr výjavu z vesmíru. Ako je to možné? Vraj čím hlbšie sa pri potápaní dostane, tým viac chápe to, čo sa deje nad nášimi hlavami.

Aj teraz pripravuje dielo, ktoré „spojí vesmír s našou pozemskoušou a ľudskou podstatou v nadväznosti na vzájomné duchovné prepojenie“. Pravdepodobne ho preto zaradia do Guinessovej knihy rekordov.

„Už dlho nosím v sebe myšlienky, ktoré ma doslova znešokujú,“ hovorí oduševnene. „Potrebujem dostať nerušeného času, akési bezpriestorové vákuum, aby som ich dokázal pretaviť na plochu. Sú to vzrušujúce chvíle, keď sa rydlo dotkne kovu a objavia sa prvé symptómy budúceho, rozmerovo najväčšieho diela, aké som doposiaľ vytvoril, na čo sa veľmi teším,“ uzatvára Frank, ktorého by mali onedlho zaradiť do top 100 osobností v oxfordskej kronike. ■